

Omfrider trygg för alla lyckans ilar,
Jag här i jordens hulda stöte hvilat.
Man minns ännu, i denna trogna bygd, 6)
Med mången tår mitt öde och min dygd.

6) Konung Johan förlänte henne Liuxala gård i Tavastland, der hon i stillhet lefde sina återstående dagar. Hon dog år 1612; hennes lik fördes till Åbo Domkyrka.

GS 239

D. 8/10 25

Ande-Sång

af

Drottning Catharina

Månsdotter,

Den olycklige Erik den Fjortonde's Gemål.

STENBERG.

Tryckt i Wennlundskas Boktryckeriet 1825.

22
Olycklig den, ifrån sin låga hydda
Som dygd och frid i lugna stuggan stydd,
Opp till den höjd på branta klippor går,
Der lyckans tempel ibland åskmoln står.

Jag sprang så glad i fattigdomens dalar, 1)
Men, o hur främd! i hofwets gyllne salar
Jag såg mig om: och fann ej mer igen
Min glada ofuld, ack! min barndomswån.

Jag hade dock en dyrbar tröst tillbaka:
Den ädla lott, att som min Konungs maka,

1) Catharinas far war en bondson från Medelpad, och Korporal wid besättningen å Stockholms Slott. Då hon war fjorton år gammal, stod hon en gång i slottstrapporna med en sorg nibbet, och rådde att blifwa sedd af Konungen, som stannade förwånad öfwer hennes owanliga skönhet och förjusket af den godhet, ömhet och ofuld, som talade i hennes ansläkte.

Hans hjerta freða, och i hwilans stund,
Wid lampan waka för hans korta blund.

Lyft på hans thron, från mina faders lojor.
Jag såg hans purpur snart förbytt i bojor:
I håktets djup, han stöddes af min arm: 2)
O! låg han ock i grafwen wid min barm!

Men ack! jag stets ifrån hans ömma sida.
Hans hårda bror 3) bödd honom ensam lida;
Och dref hans son, 4) att, med en tiggars staf
Kring jorden wräkt, knappt finna der en graf. 5)

2) Då Konung Erik blifwit affatt och lastad i fängelse, der hans troppsplågor af en förfinad grymhet öfres med själens, och förakt blandades med wanskötsel, följde den ömma Catharina honom dit med ståndaktig trohet, och bar sina barn i hans mörka håla, för att med ofsyldig glädje trösta sin olycklige far.

3) Johan den Tredje.

4) Gustaf Eriksson, hwilken, då han enligt Konung Johans befallning, skulle mördas affides på Södermalm, blef genom en Sparre bortburen i en säck, och derpå sänd utom riket.

5) Efter mångfaldiga olycksöden dog han i Kasin, år 1607; och blef med möda begrafwen i en björklund.